

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

вул. Симона Петлюри, 16/108, м. Київ, 01032, тел. (044) 235-95-51, e-mail:
inbox@ko.arbitr.gov.ua

УХВАЛА

про залишення позову без розгляду

"20" травня 2019 р.

Справа № 911/632/19

Господарський суд Київської області у складі судді Щоткіна О.В., розглянувши матеріали справи

за позовом заступника керівника Кагарлицької місцевої прокуратури в інтересах держави в особі Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру

до: 1. Головного управління Держгеокадастру у Київській області

2. селянського (фермерського) господарства «БАШІ»

за участю третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача 2 - ОСОБА_1

про визнання недійсними та скасування наказів, визнання недійсними договорів оренди землі

за участю представників учасників справи:

прокурор: Борисяк А.А. - службове посвідчення № 050033 видане 12.06.2018;

позивач: Кривеха В.В. - предст. за дов. № 0-28-0.174-140/72-18 від 22.11.2018;

відповідач 1: Василенко В. О. - предст. за дов. № 31-10-0.1-92/62-18 від 26.11.2018;

відповідач 2: не з'явився;

третья особа: Ткаченко С.О. - адвокат, договір про надання правової допомоги №24/05/18 від 24.05.2018;

встановив:

До господарського суду Київської області звернувся заступник керівника Кагарлицької місцевої прокуратури (далі - прокурор) з позовом в інтересах держави в особі Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру (далі - позивач) до Головного управління держгеокадастру у Київській області (далі - відповідач 1) та селянського (фермерського) господарства «БАШІ» (далі - відповідач 2, СФГ «БАШІ»), в якому просить суд:

визнати недійсними накази Головного управління Держгеокадастру у Київській області:

- від 09.07.2015 № 10-664/36-15-сг «Про надання дозволу на розроблення документації із землеустрою», яким надано дозвіл на відведення в оренду земельної ділянки розташованої на території Юхнівської сільської ради Миронівського району. Орієнтовний розмір земельної ділянки 2,5892 га;

- від 09.07.2015 № 10-665/36-15-сг «Про надання дозволу на розроблення документації із землеустрою», яким надано дозвіл на відведення в оренду земельної ділянки розташованої на території Юхнівської сільської ради Миронівського району. Орієнтовний розмір земельної ділянки 17,0388 га;

- від 09.07.2015 № 10-666/36-15-сг «Про надання дозволу на розроблення документації із землеустрою», яким надано дозвіл на відведення в оренду земельної ділянки розташованої на території Юхнівської сільської ради Миронівського району. Орієнтовний розмір земельної ділянки 18,2391 га.;

визнати недійсними та скасувати накази Головного управління Держгеокадастру у Київській області, якими затверджено проекти із землеустрою:

- від 06.01.2016 № 10-79/15-16-сг «Про затвердження документації із землеустрою та передачі в оренду земельної ділянки», яким ОСОБА_1 надано в оренду земельну ділянку строком на 7 років на території Юхнівської сільської ради, площею 2,5892 га, кадастровий номер 3222988800:02:001:0009;

- від 06.01.2016 № 10-81/15-16-сг «Про затвердження документації із землеустрою та передачі в оренду земельної ділянки», яким ОСОБА_1 надано в оренду земельну ділянку строком на 7 років на території Юхнівської сільської ради, площею 17,0388, кадастровий номер НОМЕР_1;

- від 06.01.2016 № 10-84/15-16-сг «Про затвердження документації із землеустрою та передачі в оренду земельної ділянки», яким ОСОБА_1 надано в оренду земельну ділянку строком на 7 років на території Юхнівської сільської ради, площею 18,2391 га, кадастровий номер НОМЕР_2 ;

визнати недійсними:

- договір оренди від 28.03.2016 щодо земельної ділянки площею 18,2391 га, кадастровий номер НОМЕР_2 , 09.04.2016 зареєстрований приватним нотаріусом Миронівського районного нотаріального округу Шепітко В.В., номер запису 14096810;

- договір оренди від 28.03.2016 щодо земельної ділянки площею 17,0388 га, кадастровий номер НОМЕР_1 , 09.04.2016 зареєстрований приватним нотаріусом Миронівського районного нотаріального округу Шепітко В.В., номер запису 14096774;

- договір оренди від 28.03.2016 щодо земельної ділянки площею 2,5892 га, кадастровий номер НОМЕР_3 , 08.04.2016 зареєстрований приватним нотаріусом Миронівського районного нотаріального округу Шепітко В.В., номер запису 14089995.

Підставами позову є обставини отримання ОСОБА_1. значних площ земель для ведення фермерського господарства, яке, на думку прокуратури, спрямоване на штучне збільшення земельного банку селянського (фермерського) господарства «БАШІ», засновником і керівником якого на даний час є ОСОБА_1, за спрощеною процедурою, без обов'язкового проведення земельних торгів шляхом передачі орендованих земельних ділянок в суборенду відповідачу 2. У зв'язку з цим, прокуратура вважає, що оспорювані накази Головного управління Держгеокадастру у Київській області прийняті з порушенням вимог земельного законодавства. Договори оренди землі, які зареєстровано приватним нотаріусом Миронівського районного нотаріального округу Шепітко В.В., укладені всупереч законодавчо встановленої процедури набуття права оренди на земельні ділянки з метою ведення фермерського господарства.

Ухвалою господарського суду Київської області від 18.03.2019 відкрито провадження у справі. Розгляд справи вирішено здійснювати за правилами загального позовного провадження з призначенням підготовчого засідання на 15.04.2019. Вказаною ухвалою залучено до участі у справі в якості третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача 2 - ОСОБА_1 (далі - третя особа).

05.04.2019 відповідач 1 подав до суду відзив на позовну заяву, в якому просить відмовити в задоволенні позовних вимог.

12.04.2019 (вх. № 7340/19) представником третьої особи подано клопотання про закриття провадження у справі на підставі п. 1 ч. 1 ст. 231 Господарського процесуального кодексу України, у зв'язку з тим, що спір не підлягає вирішенню в порядку господарського судочинства.

Ухвалою господарського суду Київської області від 15.04.2019 підготовче засідання відкладено на 06.05.2019.

15.04.2019 на адресу суду від позивача надійшло клопотання про повернення позовної заяви у зв'язку з відсутністю підстав для звернення до суду в інтересах держави. Позивач вважає, що прокурор в даній справі не обґрунтував визначені ст. 23 Закону України «Про прокуратуру» підстави для звернення до суду.

16.04.2019 через канцелярію суду від прокуратури надійшла відповідь на відзив, яка залучена судом до матеріалів справи.

02.05.2019 прокурором подано до суду заперечення на клопотання представника третьої особи про закриття провадження у справі та на клопотання позивача про повернення позовної заяви.

06.05.2019 позивачем подано до суду клопотання, в прохальній частині якого заявлено про залишення позову прокурора без розгляду на підставі п. 1 ч. 1 ст. 226 Господарського процесуального кодексу України, у зв'язку з тим, що позов подано особою, яка не має процесуальної дієздатності.

На підставі ухвали суду від 06.05.2019 строк підготовчого провадження продовжено на тридцять днів, підготовче засідання відкладено на 20.05.2019.

В судовому засіданні 20.05.2019 судом поставлено на обговорення клопотання третьої особи про закриття провадження у справі.

Дослідивши зазначене клопотання з урахуванням заперечень прокуратури, врахувавши предмет та підстави заявленого позову, суд дійшов висновку, що клопотання про закриття провадження у справі не підлягає задоволенню з наступних підстав.

Судом встановлено, що клопотання третьої особи мотивоване тим, що справа, на його думку, не підлягає розгляду в порядку господарського судочинства, оскільки спірні накази Головного управління Держгеокадастру у Київській області видані щодо фізичної особи ОСОБА_1, як і оспорювані договори оренди землі укладені з ОСОБА_1 як орендарем. Третя особа зауважує, що у жодному з поданих для видачі спірних наказів та укладення спірних договорів оренди землі (письмові клопотання, обґрунтування тощо) не зазначено про те, що ОСОБА_1 має волевиявлення на отримання земельних ділянок для передачі їх для обробітку до СФГ «БАШІ». Вказані земельні ділянки, як зазначає третя особа, перебували в суборенді у СФГ «БАШІ» на підставі відповідних договорів суборенди, укладених між ОСОБА_1 як орендарем та СФГ «БАШІ» як суборендарем.

Положеннями ст. 231 Господарського процесуального кодексу України передбачено, що господарський суд закриває провадження у справі, якщо спір не підлягає вирішенню в порядку господарського судочинства.

Відповідно до ч. ч. 1, 2 ст. 4 Господарського процесуального кодексу України право на звернення до господарського суду в установленому цим Кодексом порядку гарантується. Ніхто не може бути позбавлений права на розгляд його справи у господарському суді, до юрисдикції якого вона віднесена законом. Юридичні особи та фізичні особи-підприємці, фізичні особи, які не є підприємцями, державні органи, органи місцевого самоврядування мають право на звернення до господарського суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав та законних інтересів у справах, віднесених законом до юрисдикції господарського суду, а також для вжиття передбачених законом заходів, спрямованих на запобігання правопорушенням.

За приписами ст. 45 Господарського процесуального кодексу України сторонами в судовому процесі - позивачами і відповідачами - можуть бути особи, зазначені у статті 4 цього Кодексу. Позивачами є особи, які подали позов або в інтересах яких подано позов про захист порушеного, невизнаного чи оспорюваного права або охоронюваного законом інтересу. Відповідачами є особи, яким пред'явлено позовну вимогу.

Згідно з п. 6 ч. 1 ст. 20 Господарського процесуального кодексу України господарські суди розглядають справи у спорах, що виникають у зв'язку із здійсненням господарської діяльності (крім справ, передбачених частиною другою цієї статті), та інші справи у визначених законом випадках, зокрема: справи у спорах щодо права власності чи іншого речового права на майно (рухоме та нерухоме, в тому числі землю), реєстрації або обліку прав на майно, яке (права на яке) є предметом спору, визнання недійсними актів, що порушують такі права, крім спорів, стороною яких є фізична особа, яка не є підприємцем, та

спорів щодо вилучення майна для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності, а також справи у спорах щодо майна, що є предметом забезпечення виконання зобов'язання, сторонами якого є юридичні особи та (або) фізичні особи-підприємці.

Прокурор, звертаючись з позовом до суду про скасування наказів, визнання недійсними наказів та договорів оренди земельних ділянок, позовні вимоги мотивував, зокрема тим, що на час отримання спірних земельних ділянок ОСОБА_1 був засновником і керівником СФГ «БАШ» і займався фермерським господарством. Прокурор зазначав, що отримані Карапищенком В.Г. на підставі оспорюваних наказів земельні ділянки фактично були передані ним у користування його СФГ «БАШ» на підставі договорів суборенди, з огляду на що прокурор вважає, що таким чином відповідач 2, в порушення вимог земельного законодавства, отримав земельні ділянки без обов'язкового проведення земельних торгів.

Суд вважає за необхідне зазначити, що за висновками Великої Палати Верховного Суду про правильне застосування норм права, викладеними в постанові від 20.06.2018 у справі № 317/2520/15-ц, спори, пов'язані з наданням без проведення земельних торгів в оренду земельної ділянки існуючому фермерському господарству шляхом надання в оренду додаткової земельної ділянки для ведення фермерського господарства його засновнику і подальшого передання цієї ділянки у користування фермерського господарства, мають розглядатися за правилами господарського судочинства.

Таким чином на підставі викладеного вище, суд відмовляє в задоволенні клопотання третьої особи (вх. № 7340/19 від 12.04.2019) про закриття провадження у справі.

Водночас, за наслідками розгляду клопотання позивача (вх. № 8704/19 від 06.05.2019) про залишення позову без розгляду, суд дійшов висновку про задоволення відповідного клопотання, виходячи з наступних обставин.

Частинами 1, 3 та 4 ст. 23 Закону України «Про прокуратуру» закріплено, що представництво прокурором інтересів громадянина або держави в суді полягає у здійсненні процесуальних та інших дій, спрямованих на захист інтересів громадянина або держави, у випадках та порядку, встановлених законом.

Прокурор здійснює представництво в суді законних інтересів держави у разі порушення або загрози порушення інтересів держави, якщо захист цих інтересів не здійснює або неналежним чином здійснює орган державної влади, орган місцевого самоврядування чи інший суб'єкт владних повноважень, до компетенції якого віднесені відповідні повноваження, а також у разі відсутності такого органу.

Наявність таких обставин обґрунтовується прокурором у порядку, передбаченому частиною четвертою цієї статті.

Наявність підстав для представництва має бути обґрунтована прокурором у суді.

Прокурор здійснює представництво інтересів громадянина або держави в суді виключно після підтвердження судом підстав для представництва.

Прокурор зобов'язаний попередньо, до звернення до суду, повідомити про це громадянина та його законного представника або відповідного суб'єкта владних повноважень. У разі підтвердження судом наявності підстав для представництва прокурор користується процесуальними повноваженнями відповідної сторони процесу. Наявність підстав для представництва може бути оскаржена громадянином чи її законним представником або суб'єктом владних повноважень.

Відповідно до ч. ч. 3-5 ст. 53 Господарського процесуального кодексу України у визначених законом випадках прокурор звертається до суду з позовною заявою, бере участь у розгляді справ за його позовами, а також може вступити за своєю ініціативою у справу, провадження у якій відкрито за позовом іншої особи, до початку розгляду справи по суті, подає апеляційну, касаційну скаргу, заяву про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами.

Прокурор, який звертається до суду в інтересах держави, в позовній чи іншій заяві, скарзі обґрунтовує, в чому полягає порушення інтересів держави, необхідність їх захисту, визначені законом підстави для звернення до суду прокурора, а також зазначає орган, уповноважений державою здійснювати відповідні функції у спірних правовідносинах.

Невиконання цих вимог має наслідком застосування положень, передбачених статтею 174 цього Кодексу.

У разі відкриття провадження за позовною заявою, поданою прокурором в інтересах держави в особі органу, уповноваженого здійснювати функції держави у спірних правовідносинах, зазначений орган набуває статусу позивача. У разі відсутності такого органу або відсутності у нього повноважень щодо звернення до суду прокурор зазначає про це в позовній заяві і в такому разі набуває статусу позивача.

У даній справі прокурор, звертаючись з позовною заявою в інтересах держави в особі Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру, яка, в силу ч. 4 ст. 122 Земельного кодексу України, є розпорядником спірних земельних ділянок, зазначив, що зазначені вище накази Головного управління Держгеокадастру у Київській області прийняті з порушенням вимог земельного законодавства, а оспорювані договори оренди землі, укладені всупереч законодавчо встановленої процедури набуття права оренди на земельні ділянки з метою ведення фермерського господарства. Прокурор зауважує, що звернення з даним позовом до суду спрямоване на задоволення суспільної потреби у відновленні законності при вирішенні суспільно значимого питання додержання законності передачі земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної форми власності, яке проведене з грубим порушенням вимог чинного законодавства.

Положенням про Державну службу України з питань геодезії, картографії та кадастру (далі - Держгеокадастр), затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 14.01.2015 № 15, визначено, що Держгеокадастр є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра аграрної політики та продовольства і який реалізує державну політику у сфері топографо-геодезичної і картографічної діяльності, земельних відносин, землеустрою, у сфері Державного земельного кадастру, державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі в частині дотримання земельного законодавства, використання та охорони земель усіх категорій і форм власності, родючості ґрунтів.

Основними завданнями Держгеокадастру є: реалізація державної політики у сфері топографо-геодезичної і картографічної діяльності, земельних відносин, землеустрою, у сфері Державного земельного кадастру, державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі в частині дотримання земельного законодавства, використання та охорони земель усіх категорій і форм власності, родючості ґрунтів.

Держгеокадастр відповідно до покладених на нього завдань організовує та здійснює державний нагляд (контроль): за дотриманням земельного законодавства, використанням та охороною земель усіх категорій і форм власності, у тому числі за: проведенням землеустрою, виконанням заходів, передбачених проектами землеустрою, зокрема за дотриманням власниками та користувачами земельних ділянок вимог, визначених у проектах землеустрою; дотриманням порядку визначення та відшкодування втрат сільськогосподарського та лісгосподарського виробництва.

Посадові особи Держгеокадастру та його територіальних органів, які є державними інспекторами у сфері державного контролю за використанням та охороною земель і дотриманням вимог законодавства України про охорону земель, в межах своїх повноважень мають право: звертатися до суду з позовом щодо відшкодування втрат сільськогосподарського і лісгосподарського виробництва, а також повернення самовільно зайнятих чи тимчасово зайнятих земельних ділянок, строк користування якими закінчився.

Прокурор зазначає, що Кагарлицькою місцевою прокуратурою 04.03.2019 на адресу Держгеокадастру направлено лист за № 36-02-223вих19, яким повідомляється про намір пред'явлення прокуратурою позову у зв'язку з наявністю факту порушення порядку отримання земельних ділянок для ведення фермерського господарства СФГ «БАШП» на території Миронівського району. Однак, як стверджує прокурор, Держгеокадастром жодних дій щодо усунення вказаних порушень не здійснено, відповідь на лист не надано, у зв'язку з чим 06.03.2019 прокуратурою направлено позов до суду.

Надаючи оцінку доводам прокуратури щодо необхідності представництва, суд враховує наступне.

Прокурор може представляти інтереси держави в суді у виключних випадках, які прямо передбачені законом. Розширене тлумачення випадків (підстав) для представництва прокурором інтересів держави в суді не відповідає принципу змагальності, який є однією з засад правосуддя (п. 3 ч. 2 ст. 129 Конституції України).

Пункт 3 ч. 1 ст. 131-1 Конституції України передбачає можливість представництва прокурором інтересів держави у виключних випадках. Суд виходить з того, що під «виключним випадком», за якого прокурор може здійснювати представництво інтересів держави в суді, є порушення або загроза порушення інтересів держави. Ключовим для застосування цієї конституційної норми є поняття «інтерес держави». «Інтереси держави» охоплюють широке і водночас чітко не визначене коло законних інтересів, які не піддаються точній класифікації, а тому їх наявність є предметом самостійної оцінки суду у кожному випадку звернення прокурора з позовом. Надмірна формалізація «інтересів держави», особливо у сфері публічних правовідносин, може призвести до необґрунтованого обмеження повноважень прокурора на захист суспільно значущих інтересів там, де це дійсно потрібно.

Аналіз ч. 3 ст. 23 Закону України «Про прокуратуру» дає підстави стверджувати, що прокурор може представляти інтереси держави в суді лише у двох «виключних» випадках:

- якщо захист цих інтересів не здійснює або неналежним чином здійснює орган державної влади, орган місцевого самоврядування чи інший суб'єкт владних повноважень, до компетенції якого віднесені відповідні повноваження;
- у разі відсутності такого органу.

Перший «виключний випадок» передбачає наявність органу, який може здійснювати захист інтересів держави самостійно, другий - відсутність такого органу. Однак підстави представництва інтересів держави прокуратурою у цих двох випадках істотно відрізняються. У першому випадку прокурор набуває право на представництво, якщо відповідний суб'єкт владних повноважень не здійснює захисту або здійснює неналежно. У другому - коли відповідний орган відсутній.

При цьому:

- «не здійснення захисту» виявляється в усвідомленій пасивній поведінці уповноваженого суб'єкта владних повноважень - він усвідомлює порушення інтересів держави, має відповідні повноваження для їх захисту, але всупереч цим інтересам за захистом до суду не звертається;
- «здійснення захисту неналежним чином» виявляється в активній поведінці (сукупності дії і рішень), спрямованій на захист інтересів держави, але яка є неналежною;
- «належність» захисту може бути оцінена з огляду на встановлений порядок захисту інтересів держави, який серед іншого включає досудове з'ясування обставин порушення інтересів держави, обрання способу їх захисту та ефективне здійснення процесуальних прав позивача.

З врахуванням вказаного вище, захищати інтереси держави повинні насамперед відповідні суб'єкти владних повноважень, а не прокурор. Щоб інтереси держави не залишилися незахищеними, прокурор виконує субсидіарну роль, замінює в судовому провадженні відповідного суб'єкта владних повноважень, який всупереч вимог закону не здійснює захисту або робить це неналежно. У кожному такому випадку прокурор повинен навести (а суд перевірити) причини, які перешкоджають захисту інтересів держави належним суб'єктом, і які є підстави для звернення прокурора до суду.

Прокурор не може вважатися альтернативним суб'єктом звернення до суду і замінювати належного суб'єкта владних повноважень, який може і бажає захищати інтереси держави.

Наведене вище узгоджується з правовими висновками Верховного Суду, зокрема в постанові об'єднаної палати Касаційного господарського суду від 07.12.2018 у справі № 924/1256/17, а також у постановах Верховного Суду від 23.10.2018 у справі № 926/03/18, від 06.02.2019 у справі № 927/246/18.

Врахувавши вищевказані висновки, що узгоджені з аналогічною позицією Верховного Суду, судом враховується і те, що звертаючись з позовом за захистом інтересів держави, прокурор має довести: наявність інтересів держави, які порушені; наявність підстав для представницьких функцій у випадках невиконання або неналежного виконання своїх

повноважень органами державної влади (місцевого самоврядування), які наділені такими функціями у відповідних правовідносинах або, в разі відсутності відповідного органу.

В даній позовній заяві, як встановлено вище, прокурор, обґрунтовуючи наявність інтересів держави вказує, що протиправне набуття ОСОБА_1 . прав на земельні ділянки державної форми власності всупереч вимогам закону та не дотримання Головним управлінням Держгеокадастру у Київській області, вимог щодо проведення перевірки волевиявлення суб'єкта, який має намір отримати земельні ділянки, вимогам чинного законодавства, порушує інтереси держави.

Водночас, при обґрунтуванні представницьких функцій, прокурор зазначив про пасивність поведінки позивача, який маючи відповідні повноваження для захисту державних інтересів, за їх захистом не звертається.

Судом враховано, що згідно вищевказаної практики Верховного Суду саме лише посилення в позовній заяві на те, що уповноважений орган не здійснює або неналежним чином здійснює відповідні повноваження, для прийняття заяви для розгляду недостатньо. У такому разі прокурор повинен надати належні та допустимі докази відповідно до вимог процесуального закону (наприклад, внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань про вчинене кримінальне правопорушення на підставі статті 367 Кримінального кодексу України (службова недбалість); вирок суду щодо службових осіб; докази накладення дисциплінарних стягнень на державного службовця, який займає посаду державної служби в органі державної влади та здійснює встановлені для цієї посади повноваження, за невиконання чи неналежне виконання службових обов'язків тощо).

Сама по собі обставина не звернення позивача з позовом, без з'ясування фактичного стану правовідносин між сторонами спору, не свідчить про неналежне виконання таким органом своїх функцій із захисту інтересів держави.

Заступник керівника Кагарлицької місцевої прокуратури, звертаючись з позовом до суду, на підтвердження бездіяльності органу, уповноваженого на здійснення захисту інтересів держави вказує на те, що ним у відповідності до вимог Закону України «Про прокуратуру» направлено звернення до Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру щодо виявлених порушень та про наміри звернутися до суду з відповідним позовом. Проте вказане звернення не може бути підставою для звернення прокурора до суду. Прокурором не додано до позову будь-яких належних доказів, які б свідчили про очевидне невиконання або неналежне виконання позивачем своїх функцій щодо захисту інтересів держави.

З огляду на вищевикладене, судом не встановлено обставин, які б давали підстави для висновку про невиконання або неналежне виконання позивачем, який є самостійною юридичною особою з повним обсягом процесуальної дієздатності, своїх функцій щодо захисту майнових інтересів держави.

Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 226 Господарського процесуального кодексу України суд залишає позов без розгляду, якщо позов подано особою, яка не має процесуальної дієздатності.

З огляду на відсутність підстав для звернення прокурора до суду в інтересах держави, поданий ним позов є таким, що поданий особою, яка не має процесуальної дієздатності, відтак, підлягає залишенню без розгляду на підставі наведеної норми.

Згідно ч. 2 ст. 226 Господарського процесуального кодексу України, про залишення позову без розгляду постановляється ухвала, в якій вирішуються питання про розподіл між сторонами судових витрат, про повернення судового збору з бюджету.

Відповідно до п. 4 ч. 1 ст. 7 Закону України «Про судовий збір», сплачена сума судового збору повертається за клопотанням особи, яка його сплатила за ухвалою суду в разі залишення заяви або скарги без розгляду (крім випадків, якщо такі заяви або скарги залишені без розгляду у зв'язку з повторним неприбуттям або залишенням позивачем судового засідання без поважних причин та неподання заяви про розгляд справи за його відсутності, або неподання позивачем витребуваних судом матеріалів, або за його заявою (клопотанням).

Таким чином для вирішення питання про повернення сплаченого судового збору, прокурору необхідно звернутись до суду з відповідним клопотанням.

Керуючись п. 1 ч. 1 ст. 226, ст. 234 Господарського процесуального кодексу України, суд

ухвалив:

1. Відмовити в задоволенні клопотання ОСОБА_1 (вх. № 7340/19 від 12.04.2019) про закриття провадження у справі.

2. Клопотання Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру (вх. № 8704/19 від 06.05.2019) про залишення позову без розгляду задовольнити.

3. Позов залишити без розгляду.

Згідно ст. 235 ГПК України ухвала набирає законної сили негайно після її оголошення і може бути оскаржена в порядку та строки, передбачені ст. ст. 254-256 Господарського процесуального кодексу України.

Ухвалу підписано 25.06.2019.

Суддя

О.В. Щоткін